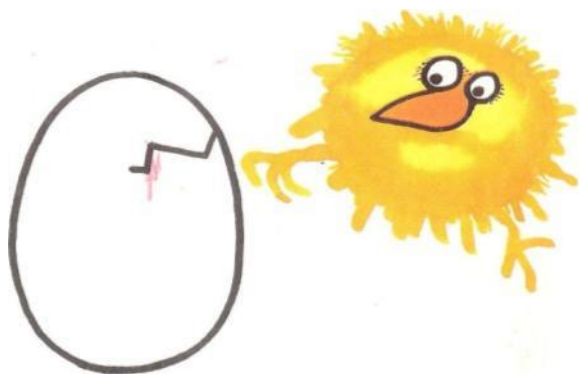

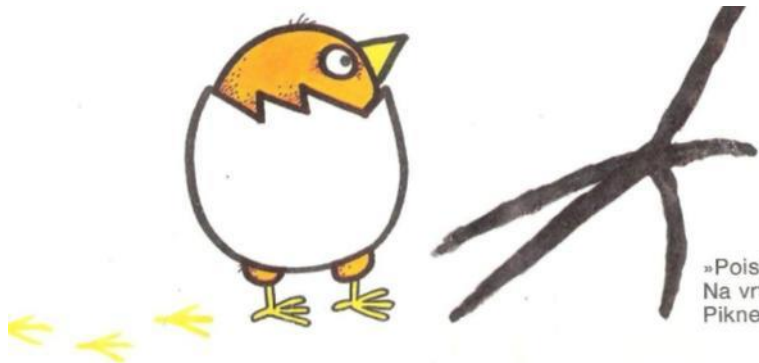
To je jajce mame Koklje.
V njem spi piščanček Pik.

Jutro je.
Sončni žarek rahlo potrka na
jajčno lupino: tok, tok, tik, tik.
»Hej, Pik, zbudi se!«

Piščanček Pik iztegne nožice in s kljunčkom odpre jajčno lupino.
»Kje je moja mama?« vpraša Pik in se ozira okrog.
»Mogoče je šla pripraviti zajtrk,« mu odgovori sončni žarek.

»Poiskal jo bom!« se odloči piščanček.
Na vrtu za kozolcem se spotakne ob veliko črno nogo.
Pikne jo s kljunčkom in vpraša: »Si ti moja mama?«

»Ah! Kako si me prestrašil?« zavpije čudno bitje.
»Nisem tvoja mama. Jaz sem strah Ah!«
»Zakaj si se tako prestrašil?« se začudi piščanček Pik.
»Zato ker si me ugriznil v nogo,« zavrešči strah Ah.
»Nisem te ugriznil,« užaljeno čivkne Pik.
»Saj tudi nočem prestrašene mame,« pomisli in stopi dalje po vrtu.

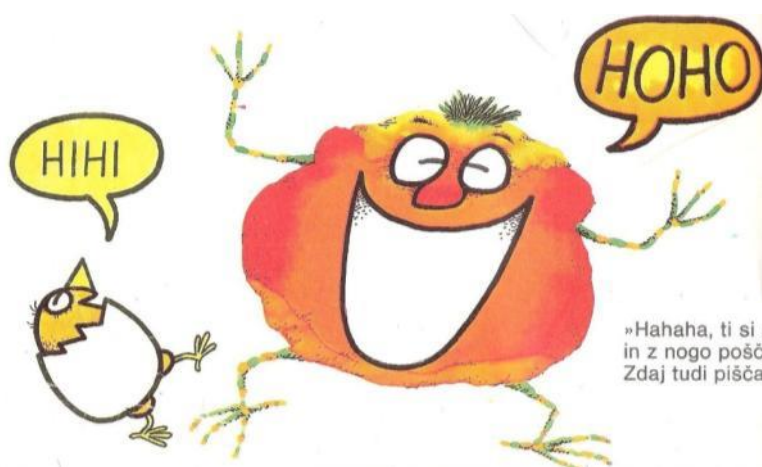
Ustavi se pred veliko zeleno nogo. In spet vpraša: »Si ti moja mama?«
»Grr, nisem tvoja mama, jaz sem jeza Grr,« zarenči Grr.
»Zakaj si tako huda,« sprašuje Pik.
»Ker si me kljunil v nogo.«
»Tudi jezne mame ne maram,« reče piščanček Pik in steče daleč stran,
da mu huda jeza ne bi kaj storila.

Kmalu zagleda pred sabo veliko sivo nogo.
Pikne jo in vpraša: »Si ti moja mama?«
»Joj,« zajavka bitje. »Nisem tvoja mama, jaz sem žalost Joj.«
»Zakaj si tako žalostna?«
»Kaj ne bom žalostna, saj si me zbodel v nogo,« zastoka žalost Joj.
»Tudi žalostne mame ne bi rad imel,«
si misli piščanček Pik in pohiti naprej.

Obstane pred veliko pisano nogo. Pikne jo in pogleda navzgor:
»Si ti moja mama?«
Pisano bitje veselo poskoči in se glasno zasmije.
»Hahaha, nisem tvoja mama, hohoho, jaz sem veselj Haha.«
»Rad bi imel veselo mamo,« tiho pomisli piščanček Pik,
glasno pa vpraša: »Zakaj se smeješ?«
»Hahaha, ko si me tako poščegetal,« odgovori veselje Haha.
»Hočeš biti moja mama?« plaho vpraša piščanček Pik.

»Hahaha, ti si pa šaljivec,« se zasmjeje veselje in z ного poščegeče piščančka. Zdaj tudi piščanček Pik veselo poskoči in se zasmjeje.

KOKOKO

Glasno hihitanje in hohotanje prikljče mamо Kokljo, ki že vse jutro išče svojega piščančka. »Kokoko,« zakokodaka in vsa razburjena prihiti k piščančku, »ves čas te že iščem in kličem, ti se pa potepaš, kokoko!« »Hoho,« se zasmjeje veselje Haha, »vidiš, Pik potepik, to je tvoja mama.«

Piščanček Pik se stisne k mami. »Tebe sem iskal, mama!« vzklikne. »Res? Potem pa hitro k zajtrku!« reče mama Koklja. »Gre lahko veselje z nama?« vpraša piščanček Pik. Seveda, brez veselja se ne bi našla,« odgovori mama Koklja, vzame Pika pod perut in vsi skupaj veselo odidejo.